

POP Pankki

SAVON ALUELIITE toukokuu 2011

JOONA REITTU
TÄHTÄÄ FORMULOIHIN
SIVU 3

JOROISTEN MUSIIKKIPÄIVÄT
HEINÄKUUN LOPULLA
SIVU 4

VIEREMÄLLÄ PIKKU-TIFFANY
SIVU 6

IISALMESSA KEILAHALLI
KOVASSA KÄYTÖSSÄ
SIVU 7

NUORET SIRKUS-
HARRASTAJAT
SIVU 8

Vuodet eivät ole veljeksiä

Vanha sanonta ”vuodet eivät ole veljeksiä” on osoittanut paikkansa pitävyyden jälleen kerran – monessakin suhteessa. Mennyt talvi jää historian kirjoihin harvinaisen runsaslumisena, pitkien ja kovien pakkasten talvena. Vaikka edellisenäkin vuonna oli lunta omiksi tarpeiksi ja kylmä kausi pitkä, silloin ei mitattu yli 30 asteen pakkasia montakaan kertaa. Viime kesänä puolestaan noteerattiin Liperissä maamme kaikkien aikojen lämpöennätys: 37,2 astetta. Mitähän ensi kesä tuokaan tullessaan?

Vuodet eivät näy olevan veljeksiä pankkien tai rahamarkkinoiden näkökulmastakaan katsottuna. Pitkään historiallisen matalalla pysytellyt korkotaso on nousemaan päin. Ainakaan asuntovelalliset eivät tästä kehityksestä ole innoissaan. Euromaiden vinkkelistä korkotason nousulla voi olla myös laajempia ja kauaskantoisempia seurauksia. Kreikalle annettu tukipaketti herätti paljon keskustelua, Portugalin ja mahdollisesti Espanjankin talousvaikeuksien myötä moni miettii sitä, ollaanko jo uuden talouskriisin kynnyksellä.

Toisaalta euron arvon heikentyminen suhteessa muihin valuuttoihin tukee Suomen kilpailukykyä, joten korkotason maltillisessa nousussa kaikki ei ole pelkkää miinusta.

Eräässä suhteessa vuodet näyttävät olevan veljeksiä. Sen lisäksi, että POP Pankkiryhmä on koko olemassaolonsa ajan ollut taloudeltaan vahva, POP Pankit on valittu puolueettomassa tutkimuksessa kahdeksan kertaa Suomen parhaaksi asiakaspalvelupankiksi tämän vuosituhaten aikana. Ainoastaan vuosi 2008 ei jostain syystä kuulu tähän ”veljessarjaan”. No, onhan muillekin annettava edes pieni mahdollisuus.

Vuodet ovat erilaisia kirkonkin näkökulmasta katsottuna.

Kustannusten kohoaminen sekä talouskriisin ja kirkosta eroamisen

aiheuttama verotulojen väheneminen ovat tuottaneet päättäjille harmaita hiuksia yhä useammassa seurakunnassa. Vaikka raha ja talous ovat kirkon varsinaisen perustehtävän rinnalla ”vain” tukipalveluita, pienenevät taloudelliset resurssit vaikuttavat väistämättä myös varsinaiseen toimintaan. Hallintoa ja taloutta hoidettaessa isot yksiköt puoltavat paikkaansa, mutta varsinaisessa toiminnassa ja seurakuntalaisen identiteetin ylläpitämisessä pienet seurakunnat pärjäävät parhaiten.

Myös kirkon opetus näyttää muuttavan muotoaan. Toki on tärkeää pysyä ajan hermolla ja julistaa evanliumia Jeesuksesta Kristuksesta niin, että jokainen voi sanoman ymmärtää, ottaa sen henkilökohtaisesti vastaan ja pelastua. Ajan henkeen mukautumisessakin on kuitenkin vaaransa – ja rajansa. Jeesukseen Kristukseen uskovien kristittyjen enemmistö on yhä edelleen niitä, jotka haluavat uskoa Raamattuun Jumalan ilmoituksena. Ennen pitkää myös Suomen kirkon kohtalon kysymys tulee olemaan se, miten pitkälle Raamatun sanomaa voidaan tulkita yleisen mielipiteen ja valtamedian viitoittamalla tavalla. Maailmanlaajuisesti katsottuna ne kirkot, jotka myötäilevät ajan henkeä, menettävät koko ajan jäseniään. Ne taas, jotka pitävät kiinni Raamatusta Jumalan sanana, kasvavat jatkuvasti.

Vaikka vuodet eivät ole kaikkien ilmiöiden ja tapahtumien suhteen veljeksiä keskenään, jotain pysyvää on. Meidän pitäisi muistaa aina se, mitä Raamatussa sanotaan: ”Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti.” Ja ”Ei kukaan muu voi pelastaa kuin hän.” Jumalan ilmoitus ihmisten syntien sovittamisesta ja pelastuksen perustasta ei muutu aikojen saatossa tai ihmisten vaatimuksesta. Jokainen meistä joutuu ainakin viimeisellä tuomiolla sen tosiasian eteen – uskoipa Jeesukseen sitten tässä ajassa tai ei. Eikä tämä ole mitään pelottelua, yksinkertainen tosiasia vain. Samanlainen, kuin vaikkapa pankin ilmoitus euriboriin sidotun lainan koron muutoksesta. Jeesuksen ja hänen opetustensa halveksimisella tai hylkäämisellä tosin on huomattavasti kauaskantoisemmat seuraukset. Koron muutos pysyy voimassa vain ilmoitetun ajan. Jeesuksen hylkääminen tai häneen uskomisen tulevat vaikuttamaan ikuisesti.

Oiva Malinen

Joona Reitusta formulatähti?

15-vuotias **Joona Reittu** ajaa kartingia. Tähtäin on nuorella miehellä selvä: formulatähdeksi! Saavutuksista päätellen kaukainen tavoite voi lahjakkaalla kuopiolaispojalla toteutua.

Anna-Liisa Pekkarinen

Tähän mennessä Joonan palkintokaappiin on kertynyt voittopokaalit muun muassa Raket-junioreissa Töysässä, aluemestaruuskisassa Joensuussa 2009 ja Rotax Juniori -luokassa aluemestaruushopeaa 2010.

Rautainen kunto, paljon harjoitusta

- Neulamäen 700 metrin mittaista rataa tulee kesäaikaan kierrettyä lähes joka päivä, mutta vasta kilpailuissa pääsee tasonsa testaamaan, Joona selvittää.

Niinpä kesät menevätkin isällä ja pojalla joko kilpailuissa jossain päin Suomea, tai muina aikoina tallissa huoltamassa menopeliä.

- Kartingista formulatähdet yleensä ovat uransa aloittaneet, isä **Seppo Reittu**, innokas autourheilumies ja Kuopion Urheiluautoilijoiden puheenjohtaja, peesaa poikaansa. Kuopion UA on Joonankin karting-seura.

Talvisin ajaa voi vain jääradoilla. Silloin pääasiassa huolehditaan auton ja miehen kunnosta ja käydään aluevalmennusleireillä. Joona käy säännöllisesti kuntosalilla, tekee lihaskuntoharjoitteita ja lenkkeilee. Päivän kestoiset kisat vaativat rautaista kuntoa. Kovan vauhdin paine jyrkissä kaar-

teissa kipeyttää lihakset. Eikä tarkkaavaisuus saa herpaantua hetkeksikään.

- Ei ajaessa voi mitään muuta ajatella kuin suoritustaan, nuorukainen kertoo.

Nopeus jopa 200 kilometriä tunnissa

Karting-auto muistuttaa jossain määrin formula-auton miniatyyriversiota, hirmuista nopeutta myöten. Täysverisellä kilpa-autolla voi päästellä jopa 200 kilometriä tunnissa. Joonan auto Swiss Hutless kulkee 140-150 kilometrin huippunopeutta. Kovat nopeudet edellyttävät turvallisia, FIA:n eli Kansainvälisen Autourheiluliiton hyväksymiä ajovarusteita, muun muassa ajopukujen on oltava tulenkestäviä. Onnettomuudet ovat erittäin harvinaisia.

- Kyllä äitiä silti aina pelottaa, Joona naurahtaa.

Kartingissa nousee sarja sarjalta ylöspäin iän karttuessa. Sitä mukaa kasvaa myös auton nopeus ja tekniikka. Joona ajaa nyt Rotax Max Juniorissa, alle 16-vuotiaiden sarjassa.

Auto on kallis, noin 6000-8000 euroa, ja jo pelkkiin renkaisiin kuluu 500 euroa yhdessä kilpailuviikonlopussa, kaikkineen yksi kisaviikonloppu maksaa noin tuhat euroa. Leireilyt ja treenaaminen maksavat erikseen.

- Siksipä sponsoreiden mukaantulo on äärimmäisen tärkeää, Seppo Reittu sanoo ja osoittaa erityiskiitoksen Tuusniemen Osuuspankille, joka kaukokatseisesti tukee nuorta lahjakkuutta.

Karting voi olla koko perheen harrastus

Joona aloitti kartingin harvinaisen myöhään, 11-vuotiaana. Tavallinen aloitusikä on 6-7 vuotta. Muuta hän ei ehdi harrastamaan, niin kaikkinelevää Kallaveden yläasteen 8-luokkalaisen harrastus tällä haavaa on.

- Minä olen aina tykännyt formuloista ja vauhdista, katsonut kaikki kisat televisiosita, hän perustelee ja kannustaa muitakin lajista kiinnostuneita nuoria olemaan yhteydessä paikkakuntansa autourheiluseuraan. Siitä se lähtee!

Seppo Reittu huomauttaa, että karting voi olla koko perheen harrastus. Kartingia voi käydä ajelemassa huvinkin vuoksi koko perhe yhdessä, tai työyhteisöt voivat viettää tykypäiviään karting-autoilla.

Joonan onneksi taksikuski-isän työ joustaa niin, että hän pystyy toimimaan poikansa valmentajana, huoltajana ja kuljettajana aina tarvittaessa.

- Isä taitaa olla tästä vähintään yhtä inostunut kuin minä, hymyilee Joona. ■

Joona Reitun esikuva on formulatähti Sebastian Vettel, koska "hän on armottoman hyvä ja lisäksi miellyttäväkäytöksinen". Suomalaisista paras on ehdottomasti Mika Häkkinen.

- Kun Mika lopetti, minä lopetin hetkeksi kokonaan formuloiden seuraamisen, kertoo Joona Kuopion.

Joroisten Musiikkipäivät tarjoaa elämyksiä jokaiselle

Heinäkuun lopulla Joroinen soi kamarimusiikkia ja keskiaikaista kirkkolaulua, mutta kuulijat saavat myös mojavat annokset jazzia ja argentiinalaista tangoa, monologeja, historiaa ja runoutta.

Joroisten viisipäiväiset Musiikkipäivät käynnistyvät 34. kerran keskiviikkona 27.7.

Anna-Liisa Pekkarinen

Tämän vuoden teemana on Soivia Tiloja! - Musiikki muuttuu sen mukaan, mikä tilassa sitä esitetään, taustoittaa teemaa Joroisten Musiikkiyhdistys ry:n hallituksen puheenjohtaja Mikko Kannaste.

Teema kuljettaa kuulijat läpi vuosisatojen erilaisten musiikkityylien kautta. Näyttämöllisyys on tapahtumassa vahvasti esillä ja ilmaistapahtumia on runsaasti. Kujilla kuhisee vahvasti ja elämänmakuisesti.

Joroisten lisäksi tapahtumia on Varkaudessa, Rantasalmella ja Juvalla.

Hyvämaineinen tapahtuma vetää taiteilijoita

Suomen kesän monista musiikkipäivistä Joroinen erottuu pienuudellaan ja intiimeillä kartanokonserteillaan, jotka pidetään Frugårdin, Järvikylän, Pöyhölän ja Partalan kartanoiden saleissa. Taiteilijat esiintyvät myös myllyssä, kievarituvassa ja navetan ylisillä sekä konsertoivat kirkoissa.

Esityksiä on ulkonakin, mikä mahdollistaa vieraiden musiikilliset piknikit.

Taiteelliseksi johtajaksi on tänä vuonna kutsuttu viulisti, kapellimestari **Tuomas Hannikainen**, joka on koonnut yhteen peräti 20 maamme eturivin taiteilijaa. Se takaa kuulijoille unohtumattomia hetkiä.

- Taiteilijat haluavat tulla esiintymään Joroisiin, koska hyvämaineinen tapahtuma viehättää heitä omaperäisen kodikkaalla tunnelmallaan, puheenjohtaja kertoo.

Musiikkipäivien suojelijoina ovat olleet muun muassa **Eeva Ahtisaari** ja **Pirjo Alakapee**.

Valtakunnan kärkinimet esiintyvät toreilla ja turuilla

Tämän vuoden tunnetuimmat taiteilijat lienevät Tuomas Hannikaisen lisäksi koreografi, tanssija **Hanna Brotherus**, baritoni **Jaakko Kortekangas** ja näyttelijä **Timo Torikka**.

Musiikin lisäksi erityistä perspektiiviä festivaalin teemaan ja näyttämölliseen otteeseen tuo ohjaaja **Kalle Holmberg**, joka

- Tervetuloa Joroisten Musiikkipäivien piha- ja kartanokonsertteihin. Meillä on jokaiselle jotakin, toivottavat Joroisten Musiikkiyhdistyksen varapuheenjohtaja **Leena Pietinen** ja puheenjohtaja **Mikko Kannaste** kevätalven järjestelykiireiden keskellä.

KUVA: ANNA-LIISA PEKKARINEN

KUVA: JOROISTEN MUSIIKKIPÄIVIEN ARKISTO / EIJÄ SIISTÖNEN

Rantamäki-kvartetti Frugårdin kustavilaisen kartanon salissa kesällä 2010.

astuu itsekin näyttämölle Urho Kekkosen myllykirjein.

Musiikki halutaan kaikkien saataville, ja siksi pätevä taiteilijajoukko pitää musiikkitunneilla kaduilla ja toreilla eri paikkakunnilla.

- Emme tiedä etukäteen, mitä tuleman pitää, mutta varmasti kiintoisia ja yllätyksellisiä esityksiä, lupaa musiikkiryhdyksen varapuheenjohtaja **Leena Pietinen**.

Tunnetuimpia taiteilijavieraita ovat olleet muun muassa **Karita Mattila**, **Matti Salminen**, **Jaakko Ryhänen** ja joroislaislähtöinen **Raili Viljakainen**, monien muiden valtakunnan kärkisolistien lisäksi.

”Tämä ei ole vain eliitin tapahtuma”

Joroisten Musiikkipäivät on paljon muutakin kuin klassisen musiikin tapahtuma aikuisille.

- Meillä on jokaiselle jotakin, tämä ei suinkaan ole vain eliitin tapahtuma, korostaa Kannaste.

Esimerkiksi KartanoGolfin ja Kuusikon kievarin jazz-jamit ja argentiinalaisen tangon ilta tuovat lisämaustetta musiikkipäiville. Onpa Torstilan ylisillä ohjatut Vanhojentanssitkin.

Lastenkonsertti Eläinten karnevaali houkuttaa perheet Joroisiin, konsertin tarjoaa kunta 380-vuotispäivänsä kunniaksi.

Erytisherkkuna on, että kotiinsa voi ostaa pienen musiikkiesityksen. Vain nopeimmille, niitä on tarjolla ainoastaan kuusi.

Musiikkipäivät päättyy Lomakeskus Järvisydämen Viiniluolan illalliskonserttiin Viisaan Viini, jossa keskiaikaisia säveliä esittävät **Tuuli Lindeberg** ja **Jarmo Julkunen**, höystettynä **Timo Torikan** tulkitsemilla Omar Khajamin runoilla. ■

Ilman tukijoita ei onnistuisi

Joroisten Musiikkipäiville tulee vuosittain noin 2500 vierasta. Mikko Kannaste näkee Musiikkipäivien tuovan Joroisten kunnalle positiivista imagoa.

- Ilman tukijoita emme näin isoa taiteilija- ja esitysmäärää millään pystyisi meille haalimaan. Joroisten Osuuspankki on tukenut Musiikkipäiviä alusta asti, kiittää hän.

Tänä vuonna yksi konsertti on myös pankkisalissa. Kartanoiden salit rajoittavat yleisömäärää, sen sijaan kirkot ja muut yleisötilaisuuksiin tarkoitettut tilat sallivat suuriakin ihmismääriä. Konserttikohdaisia lippuja voi ostaa lippupisteestä, verkkokaupasta ja Joroisten kunnan infosta tai useisiin tilaisuuksiin myös ovelta. Kunnan infosta voi kysyä myös majoitus- ja ravintolapalveluja. Musiikkipäivien laaja ohjelmisto löytyy sivuilta www.joroistenmusiikkipivat.fi. ■

KUVA: ANNA-LIISA PEKKARINEN

Yrittäjäsisarukset Eveliina Lappalainen ja Hannele Mähönen myymälässään. Takana isä Hannu Lappalainen, joka perusti Kellopuodin vaimonsa Liisan kanssa.

Vieremällä pikku-Tiffany?

Vieremän kirkonkylän kellojen, korujen ja lahjatavaroiden erikoisliikettä, Kellopuotia, voisi melkein nimittää pikku-Tiffanyksi, Manhattanin kuulun koruliikkeen kaimaksi, koska sen valikoimat ovat niin laajat.

Anna-Liisa Pekkarinen

- Asiakkaiden hämmästyneet ensireaktio on tavallista, nauravat Kellopuodin nuoret yrittäjänaiset **Hannele Mähönen** ja **Eveliina Lappalainen**.

Kellopuoti ei silti ole yrittäjien ainoa yritys, vaan palkitsemistuotteita maahan-tuovasta ja niitä tekevästä PKP-Trading Oy:stä tulee yrityksen päätulo. Sisarusten vanhemmat **Liisa** ja **Hannu Lappalainen** perustivat monialayrityksen kesällä 1980 Kiuruvedelle.

Kristallia, kelloja, koruja, lahjoja

Kellopuodin katseenvangitsijana on vuoden 1931 Chevrolet, joka arvokkaan kiiltäväkyllisenä seisoo kristalli-, kello-, kulta-, hopea-, pronssi- ja teräskoruvitriinien keskellä. Myymälässä raksuttavat ihanat antiikkiset seinä- ja kaappikellot modernien lisäksi.

Valikoimasta luulisi vaativankin löytävän mieluisan. Lahjatavaraosastolla on korurasioita, posliininaamioita, hopeapäisiä kävely-

keppejä, antiikkiasejaljitelmiä, pullolaivoja ja monia muita somia lahjoja.

- Nykyihmisillä tuntuu olevan jo kaikkea. Meiltä voi löytyä vielä sellaista, mitä lahjansaajalla ei tosiaankaan ole. Kaiveruksella voimme vielä yksilöidä lahjan, Eveliina selvittää.

Pokaaleita, mitaleita

PKP-Tradingin palkitsemistuotearsenaa- li on osa Kellopuotia. PalkintoPKP onkin yksi Suomen suurimmista palkitsemisen ammattilaisista.

- Asiakkainamme ovat useat suomalaiset kunnat, urheiluseurat, yhdistykset ja kello- ja kultaliikkeet tukkupuolella, kertoo Hannu Lappalainen.

- Useimpien pikkujunnujen kaulassa kil- luvasta mitalista löytyy meidän logomme, kun tarkkaan katsoo, hän naurahtaa. Eikä ihme, PKP myy 250 000 mitalia vuodessa.

Palkintoja on monenlaisia, ei vain mitaleita ja pokaaleita. Esimerkiksi yritykset ovat ostaneet logoillaan varustettuja mitaleita hiihto- ja yleisurheilukisoihinsa.

Kivijalkamyymälä ja verkkokauppa

Vieremäläisen yrityksen tuominen suuren yleisön tietoisuuteen on yrittäjien suurin haaste.

Onneksi heillä on koulutuksen ja alalle lapsesta asti kasvamisen vuoksi ammattitaito ja innostus jo valmiina. Molemmilla yrityksillä on vilkkaasti toimiva verkkokauppa, jota naiset itse ylläpitävät ja jatkuvasti laajentavat.

- Kellopuodin verkkokaupasta löytyy juhlateemoihin liittyviä lahjaehdotuksia, joiden uskomme auttavan esimerkiksi hää- tai muita lahjoja mieltäviä, yrittäjät kertovat.

Voimakkaasti kasvuhakuiselle monialayritykselle eivät enää Kiuruveden kelloliikkeen tilat riittäneet.

Kotikuntansa Vieremän keskustasta yrittäjät ostivat kuusi vuotta sitten vanhan huonokuntoisen, keskustan ilmettä pahasti rapistaneen 3000 neliön liiketilan ja remontoivat sen suurin ponnistuksin. Tällä hetkellä yrityksessä työskentelee 9-11 henkilöä yrittäjät mukaan lukien. Liikekiinteistöissä on Kellopuodin ja PKP-Tradingin tilojen lisäksi yrittäjiä vuokralaisia.

- Vielä pari liike- ja tuotannollista toimintaa olisi vapaana, yrittäjät huomauttavat. **Lisää:** www.kellopuoti.fi, www.palkintopkp.fi ja Facebookissa www.facebook.com/kellopuoti. ■

Iisalmelaisveljesten monen lajin liikuntakeskus

Iisalmelaisetkin pääsevät nyt keilaamaan, kun Sporttiimi Oy:n yrittäjät, **Henri ja Harri Korkiakoski**, perustivat vuosi sitten keila- ja tennisokeskus Pelixirin Kankaan liikuntapuistoon. Tosin kyse ei ole vain keila- ja tennishallista, vaan liikuntakeskuksesta.

Anna-Liisa Pekkarinen

- Keilailijoita meillä käy ylivoimaisesti eniten, mutta paljon myös muiden palloilulajien harrastajia. Meillä voi pelata sulkapalloa, tennistä ja pöytätennistä, squashia, biljardia, simulaattorigolfia, futsalia ja koripalloa, Henri Korkiakoski kertoo.

Liikkuja tulee Pelixiriin koko Ylä-Savon alueelta.

Vanha tennishalli moderniksi keilahalliksi

Keilahallin perustamiseen veljekset päätyivät, kun Henri Korkiakoskea alkoi itse-

äänkin ihmetyttää Tahkolla asti keilaamassa käyntinsä. Niinpä veljekset perustivat yrityksen Sporttiimi Oy:n ja ostivat tennishallikiinteistön. Vanha tennishalli pesi täysin kasvonsa ja sai laajennusosaksi 8-rataisen keilahallin – valoisan ja modernin, keilajien huippupaikan.

- Keilailu on siitä mukava laji, että se sopii kaikille vauvasta vaariin. Jokainen sen oppii ja voi voimiansa mukaan heitellä palloa. Ei tarvitse olla atleetti eikä kotleetti. Silti halutessaan voi treenata vaikka maailman huipulle asti, Harri Korkiakoski selvittää.

Vanhimmat keilaajat Pelixirissä ovat rei-

Henri ja Harri Korkiakoski pelastivat iisalmelaiset keilahallipulasta. Pelixir keila- ja tennisokeskus avattiin vuosi sitten.

lusti yli seitsenkymppisiä, onpa nähty 2,5-vuotiaskin keilapallon kimpussa. Silloin nostetaan hieman kourun laitoja, jotta pal-

lo varmemmin osuisi keiloihin.

Myös erityisryhmille on Pelixirissä apuvälineitä, esimerkiksi pyörätuolikeilaus on mahdollista.

Eläkeläisiä Pelixirissä käy paljon, rennosti ajan kanssa pelailemassa ja turisemassa keskenään.

Nuoret taas nauttivat hohtokeilauksen kiihkeästä tunnelmasta perjantai- ja lauantai-iltais.

Välineitä voi vuokrata, tyky-päiviä viettää

Omia pelivälineitä ei tarvitse olla mihinkään lajiin. Pelixir vuokraa niitä, tai halutessaan pelaaja voi ostaa omat Pelixirin puodista, asusteineen ja kenkineen.

Koululaisryhmät, yhdistykset ja yritykset ovat löytäneet keskustan pelihallin. Yritykset kisaavat keskenään firmaliigassa tai viettävät Pelixirissä tyky-päiviään, pelaten ensiksi haluamiaan lajeja ja rentoutuen lopuksi yläkerran hulppeissa 30 hengen sauna- ja kokoustiloissa. Tiloissa on täydellinen av- ja net-tivalmius. Tarjoilun järjestää Pelixirin yhteistyökumppanina oleva pitopalvelu asiakkaan toiveiden mukaisesti. Pelixirillä on olut- ja siiderioikeudet.

Pelixiristä voi myös kysyä autonvuokrausta, joka on yrittäjien pieni, mutta kysytty sivubisnes.

Luottamus toimii rahoittajan kanssa

Puolentoista vuoden toiminnan jälkeen Sporttiimi Oy työllistää yrittäjien lisäksi kaksi vakituista ja pari osa-aikaista työntekijää. Yritys kurottaa energisesti ja innovoivasti tulevaisuuteen. Veljekset ovat jo avaamassa toista keilahallia Ouluun syksyllä.

- Kyllähän meillä ideoita riittää. Siksi molemminpuolisella luottamuksella ja hyvillä pankkisuhteilla on merkittävä osa yritystoiminnassamme, kertovat Korkiakosken yrittäjäveljekset ja vilkaisevat rahoittajapankkinsa Lapinlahden Osuuspankin Iisalmen konttorin konttorinjohtaja **Anneli Ripattiin**.

- Pankkimme on mielellään asiansa hoitavan yrittäjän kumppani, Ripatti vahvistaa. ■

POPparointi: Nuori harrastaa

Elämä yhtä sirkusta

Minna Pulsa, 16, ja Rasmus Zauns, 11, ovat Kuopion Sirkuksen sirkusharrastajia. Minnan elämä on ollut yhtä sirkusta jo kahdeksan vuotta. Tyttö on muun muassa taitava akrobaatti ja lentelee korkealla trapetsilla huimissa tempuissa. Rasmus on harrastanut sirkusta kuusi vuotta, aluksi Espoossa ja nyt Kuopiossa. Hänen lajejaan ovat käsilläseisonta ja akrobatia.

Anna-Liisa Pekkarinen

Äidit löysivät lajin, koska toivoivat lapsilleen monipuolisen liikunnallista, mutta kilpailuhengestä vapaata harrastusta.

Sirkus nielaisi Minnan ja Rasmusen kerätehtöillä.

- Tämä on niin kivaa, yhteistä hauskanpitoa, jossa itse saa valita, mitä eri lajeista haluaa tehdä, nauravasilmäiset nuoret vanovat.

Eri lajit tarkoittavat akrobatiaa, jongleerasta, käsilläseisontaa, tasapainoilua, nuoralakävelyä, trapetsia, vannetta, yksipyöräisellä pyöräilyä, notkeutta ja tietysti esiintymis- ja ilmaisutaitoa.

Harjoitella pitää paljon, useita iltoja viikossa, jotta sirkuksen esiintymiskautena pystyy antamaan parastaan. Koulu menee molemmilla silti hyvin.

Kesällä ja talvella on sirkuslaisilla noin viikon mittainen 12-13 esityksen esiintymiskausi.

- Se on siistiä, Minna innostuneesti tokaisee, mutta huomauttaa, ettei esiintyminen ole pakollista, vaikka useimmat siitä nauttivat. Minna konkari-

na on esiintynyt jo kymmeniä kertoja suurelle

yleisölle, Rasmuskin jo monta kertaa.

Lisäksi sirkuslaiset käyvät tilatuilla keikoilla eri tilaisuuksissa.

Laji sopii myös pojille

Minna ja Rasmus hämmästelevät kysymystä tyttö- ja poikajoukkueista. Ei, tässä lajissa ei sukupuolella eikä iällä ole väliä. Kaikki tekevät yhdessä ja isot neuvovat pienempiään, Minna vetää jo pienten ryhmää apuohjaajana.

- Poikia kyllä tarvittaisiin lisää. Minä joudun usein "alamieheksi", kun pojista on pulaa, hento pieni Minna kertoo tarkoittaen sirkuspyramidissa alimmaisena olijan osaa.

- Täällä oppii uusia temppeja ja notkeutta. Ja saa voimaa! Rasmus vahvistaa ja pulistaa hieman.

"Ikinä en luovu sirkuksesta"

Nuoret haluavat oikoa ennakkokäsityksiä sirkuksesta. - Ei meillä ole norsuja eikä aina klovniakaan, koska lajin opettaja puuttuu. Sirkus on ihan vakavasti otettava rankka ja lihaskuntoa vaativa laji, he sanovat.

Ammatiksi heistä kumpikaan ei sirkusta ole ajatellut, mutta pysyväksi harrastukseksi.

- En ikinä luovu sirkuksesta,

Minna täryttää. Ei vaikka on lähdössä vaihto-oppilasvuodeksi USA:han. Sielläkin hän koettaa päästä sirkuskouluun. Rasmus taas hahmottelee, että ainakin 15 vuotta hän vielä harrastaa. Lähitähän on, että spagaatti pitää ruveta onnistumaan ja entistäkin pidempiä matkoja pitää pystyä käsillä kävelemään.

Vanhempien onneksi sirkus on edullinen laji, lukukausimaksu on 100-150 euroa lajien määrän mukaan. Varusteita ei tarvitse erikseen ostaa.

- Paitsi minulla on kyllä oma yksipyöräinen, Minna huomauttaa. Ja niin on Rasmusellakin. ■

KUVA: ANNA-LIISA PEKKARINEN

